

Sygn. Akt II Cz 1026/13

POSTANOWIENIE

#*

Dnia 24 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSO Piotr Starosta (spr.)

Sędziowie : SO Wojciech Borodziuk,

SO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 24 marca 2014 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu jawnym

sprawy z wniosku wierzyciela : M. G. przeciwko dłużniczce : B. P.

o: świadczenie pieniężne

na skutek skargi dłużniczki na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w I. Kancelaria Komornicza w M. A. M. polegającą na ustaleniu w dniu 05.08.2013 r. w sprawie egzekucyjnej Km 1035/13 kosztów zastępstwa egzekucyjnego

na skutek zażalenia dłużniczki

na postanowienie Sądu Rejonowego w Inowrocławiu VII Zamiejscowego Wydziału

Cywilnego z siedzibą w Mogilnie z dnia 20 listopada 2013 r.

sygn. akt VII Co 930/13

postanawia:

odrzuć zażalenie.

1

II Cz 1026/13

UZASADNIENIE

Na skutek skargi dłużniczki B. P. na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w I. Kancelaria Komornicza w M. A. M.-polegającą na ustaleniu w dniu 05.08.2013r. w sprawie egzekucyjnej Km 1035/13 kosztów zastępstwa egzekucyjnego Sąd Rejonowy w Inowrocławiu VII Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Mogilnie postanowieniem z dnia 20 listopada 2013 roku skargę dłużniczki uwzględnił i zmienił postanowienie w przedmiocie ustalenia kosztów zastępstwa w egzekucji w ten sposób, że ustalone koszty zastępstwa w kwocie 1.800,00 zł obniżył do kwoty 900,00 zł, zasądził od wierzyciela M. G. na rzecz dłużniczki B. P. kwotę 100,00 zł tytułem kosztów postępowania wywołanego wniesieniem niniejszej skargi.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że dłużniczka B. P. w ustawowym terminie złożyła skargę na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w I. Kancelaria Komornicza w M. A. M.- polegającą na ustaleniu w dniu 05.08.2013r. w sprawie egzekucyjnej Km 1035/13 wysokości kosztów zastępstwa egzekucyjnego wierzyciela na kwotę 1.800,00 zł. W uzasadnieniu skargi dłużniczka wskazała, że koszty zastępstwa egzekucyjnego w sprawie Km 1035/13 winny być ustalone na kwotę 900,00 zł (tj. 1/4 z 3.600,00 zł), bowiem wartość przedmiotu sporu mieści się w przedziale powyżej 50.000,00 zł do 200.000,00 zł. Dłużniczka wniosła o zmianę postanowienia w przedmiocie ustalenia wysokości kosztów zastępstwa egzekucyjnego. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w I. Kancelaria Komornicza w M. A. M. w odpowiedzi na skargę dłużniczki wniósł o jej oddalenie jako bezzasadnej. Komornik wskazał, że wierzyciel we wniosku egzekucyjnym wniósł m.in. o prowadzenie egzekucji z nieruchomości dłużniczki zapisanej w księdze wieczystej (...), o czym dłużniczka została powiadomiona. Komornik wskazał też, że w związku z wnioskiem o prowadzenie egzekucji z nieruchomości dłużniczki koszty zastępstwa egzekucyjnego wierzyciela zostały ustalone na kwotę 1.800,00 zł, zgodnie z § 11 ust. 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie. Komornik wskazał, iż przy egzekucji z nieruchomości stawka minimalna wynagrodzenia pełnomocnika wierzyciela winna wynosić 50% stawki obliczonej na podstawie § 6 powyższego rozporządzenia wynoszącej 3.600,00 zł przy wartości przedmiotu sporu powyżej 50.000,00 zł do 200.000,00 zł, a więc ustaloną kwotę 1.800,00 zł.

2

Rozpoznając niniejszą sprawę Sąd przeprowadził dowód z akt egzekucyjnych Km 1035/13 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w I. Kancelaria Komornicza w M. A. M.. W sprawie niewątpliwym jest, że wierzyciel, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika będącego radcą prawnym, w dniu 02.08.2013r. złożył wniosek egzekucyjny w celu wyegzekwowania od dłużniczki kwoty 100.000,00 zł wraz z kosztami postępowania. We wniosku wierzyciel podał kilka sposobów prowadzenia egzekucji, w tym m.in. wniósł o jej prowadzenie z nieruchomości zapisanej w księdze wieczystej (...) (k. 2 akt Km 1035/13). Niewątpliwie w dniu 05.08.2013r. komornik sądowy ustalił koszty zastępstwa egzekucyjnego wierzyciela na kwotę 1.800,00 zł (m.in. k. 10 akt Km 1035/13). Z akt wynika również, że komornik sądowy w dniu 23.08.2013r. skierował do Sądu Rejonowego w I. X Zamiejscowego Wydziału Ksiąg Wieczystych z siedzibą w M. wniosek o wpis w powyższej księdze wieczystej wzmianki o toczącej się egzekucji a także powiadomił VII Zamiejscowy Wydział Cywilny w M. o wszczęciu egzekucji z nieruchomości. W aktach egzekucyjnych znajduje się również postanowienie referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym w I. Zamiejscowym Wydziale Ksiąg Wieczystych z siedzibą w M. z dnia 26.09.2013r. o oddaleniu wniosku o wpis wzmianki o toczącej się egzekucji (k. 43 akt Km 1035/13). W uzasadnieniu tego postanowienia wskazano, iż dłużniczka nie jest już właścicielem powyższej nieruchomości. Z akt egzekucyjnych nie wynika, by przeciwko dłużniczce toczyła się egzekucja z innej nieruchomości.

W ocenie Sądu skarga dłużniczki jest całkowicie zasadna.

Zgodnie z § 10 ust. 1 pkt. 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2013r., nr 490) stawka minimalna wynagrodzenia radcy prawnego za prowadzenie sprawy egzekucyjnej przy egzekucji z nieruchomości wynosi 50% stawki obliczonej na podstawie § 6 powyższego rozporządzenia, a przy egzekucji innego rodzaju- 25% tej stawki. W § 6 powyższego rozporządzenia ustalono, że stawka minimalna wynagrodzenia radcy prawnego przy wartości przedmiotu sprawy powyżej 50.000,00 zł do 200.000,00 zł wynosi 3.600,00 zł. Tak więc stawka kosztów zastępstwa egzekucyjnego radcy prawnego w niniejszej sprawie, w której wartość przedmiotu sporu wynosi 100.000,00 zł wynosić może 1.800,00 zł w sytuacji, gdy prowadzona jest egzekucja z nieruchomości, lub 900,00 zł przy prowadzeniu egzekucji innego rodzaju. W sprawie egzekucyjnej Km 1035/13 nie można uznać, by prowadzona była egzekucja z nieruchomości. Z akt egzekucyjnych wynika, że dłużniczka nie jest już właścicielką nieruchomości, z której prowadzenia egzekucji wierzyciel się domagał. Zdaniem Sądu nie wystarczy wskazanie przez wierzyciela we wniosku egzekucyjnym numeru księgi wieczystej nieruchomości, z której domaga się on prowadzenia egzekucji, by ustalać koszty zastępstwa egzekucyjnego na poziomie takim, jakby egzekucja z nieruchomości istotnie się toczyła. Prowadziłoby to w istocie do sytuacji takiej, z jaką mamy do

czynienia w niniejszej sprawie—dłużnik nie miałby żadnego wpływu na ustalenie kosztów zastępstwa egzekucyjnego przy egzekucji z nieruchomości nawet wówczas, gdyby wierzyciel podał dowolny numer księgi wieczystej z której domaga się prowadzenia egzekucji, w tym dotyczący nieruchomości, której dłużnik właścicielem nie jest lub nawet nie był.

Należy zauważyć, iż księgi wieczyste są jawne. Wierzyciel, reprezentowany w niniejszej sprawie przez profesjonalnego pełnomocnika, winien był przed skierowaniem wniosku o wszczęcie egzekucji z nieruchomości sprawdzić, kto jest właścicielem nieruchomości zapisanej w księdze wieczystej (...). W tym celu wierzyciel nie musi nawet udawać się do Wydziału Ksiąg Wieczystych Sądu, bowiem znając numer księgi wieczystej może zapoznać się z jej pełnym odpisem korzystając z przeglądarki internetowej na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości. Dłużniczka w niniejszej sprawie nie może w żaden sposób ponosić odpowiedzialności za to, że wierzyciel domagał się we wniosku egzekucyjnym prowadzenia egzekucji z nieruchomości, której własność już jej nie przysługuje. Jednocześnie z akt egzekucyjnych nie wynika, by prowadzona była egzekucja z jakiegokolwiek innej nieruchomości dłużniczki.

W ocenie Sądu w sprawie Km 1035/13 nie można w żaden sposób uznać, by toczyła się egzekucja z nieruchomości, a co się z tym wiąże wynagrodzenie pełnomocnika wierzyciela w egzekucji wynosić winno 25% z kwoty 3.600,00 zł, tj. kwotę 900,00 zł. Z tych względów Sąd na podstawie powołanych wyżej przepisów orzekł jak w punkcie 1 postanowienia. O kosztach postępowania w punkcie 2 sentencji orzeczono na podstawie art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc. Kwotę zasądzonych kosztów wynoszących 100,00 zł stanowi równowartość opłaty sądowej od skargi uiszczonej przez dłużniczkę. Powyższe postanowienie zaskarżył wierzyciel w całości zarzucając:

1. Błędna ocenę przez Sąd pierwszej instancji zebranego w sprawie materiału przez przyjęcie, że w momencie wnoszenia wniosku o wszczęcie egzekucji dłużniczka nie była w posiadaniu nieruchomości. Wskazując na powyższy zarzut wniósł: 1. O uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości

4

2. O obciążenie dłużnika kosztami postępowania w tym kosztami zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

zażalenie podlega odrzuceniu .

O dopuszczalności dalszego zaskarżenia zażaleniem postanowienia sądu rozstrzygającego skargę na czynność komornika dotyczącą kosztów egzekucyjnych decyduje fakt, czy jest to postanowienie komornika , w którym rozstrzyga on o kosztach postępowania egzekucyjnego .

Z treści artykułu 767 wprost wynika , że zażalenie na postanowienie sądu przysługuje w wypadkach wskazanych w ustawie, co oznacza, że zaskarżenie zażaleniem postanowienia sądu rozstrzygającego skargę na czynność komornika jest możliwe, gdy wyraźnie tak stanowi przepis szczególny.

Zgodnie zaś z art. 770 koszty egzekucji ustala postanowieniem komornik (jeżeli przeprowadzenie egzekucji należy do niego), a na postanowienie sądu stronom oraz komornikowi przysługuje zażalenie. Z brzmienia tego przepisu należy wywieść wniosek, że zażalenie, o którym mowa w art. 770 k.p.c, przysługuje jedynie w przypadku orzekania przez komornika o kosztach egzekucji w postanowieniu kończącym postępowanie egzekucyjne, a nie służy w związku z ustaleniem przez komornika kosztów postępowania egzekucyjnego na etapie zajęcia (zwłaszcza jeżeli nie ma ono postaci postanowienia).

Tymczasem w przedmiotowej sprawie sąd pierwszej instancji rozpoznawał skargę na czynność komornika z dnia 5 sierpnia 2013 roku , w której komornik wraz z zawiadomieniem o wszczęciu egzekucji ustalił jednocześnie wysokość kosztów zastępstwa egzekucyjnego . Po rozpoznaniu takiej skargi zażalenie na postanowienie sądu nie przysługuje .

Na koniec wypada jedynie dodać, że przeciwko dopuszczalności zażalenia - niezależnie od braku podstaw normatywnych do jego przyjęcia - przemawia także wzgląd na sprawność postępowania egzekucyjnego i zapobieganie jego zbędnemu przewlekaniu. Interes dłużnika lub wierzyciela nie powinien natomiast doznać uszczerbku, gdyż skutki ewentualnej błędnej decyzji co do wysokości kosztów zastępstwa będą ewentualnie podlegały weryfikacji gdy zostaną ustalone w postanowieniu komornika wydanym na podstawie art. 770 k.p.c. i poddane kontroli instancyjnej .

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 373 k.p.c. w związku z art. 767⁴ §1k.p.c i art. 397 k.p.c. orzekł jak w sentencji .